

جمعه ۹ جنوری ۲۰۱۵

ناتور رحمانی

به کی؟

به کی گویم غم دیرینه خود
به تندیس کور عدالت؟
که ناشیست در قضاوت
و نداند حساب کم و بیش
یا به آفتاب که از شرم
نهان گشته در پیله خویش
به کی گویم ، به کی؟
به سیاهی شب که
مانده به میقات تکرار
یا به خاموشی بی حرمت دار
به کی گویم ، به کی؟
به صدف های پلاسیده
برون گشته ز آب
یا به ویرانی هر آنچه
که شد صد بار خراب
به کی گویم ، به کی؟
غم عشق و غم صد حُجله بر باد شده
غم دیوانگی و محشری بنیاد شده
به کی گویم ، به کی؟
غم زندان و اسارت
غم زنجیر و ستم
قصه ای زنده بگوران ، حکایتی ماتم
به کی گویم ، به کی؟
راز اعدام عقابان ، راز گورهای جمعی
قصه مرگ کیوتر ، درد جدایی ، درد با همی
به کی گویم ، به کی؟
که عشق هنوز
مرا دیده به راه میدوزد
که کسی باز
وطن از بند رها میسازد
به کی؟